

සාරාංශය

යුරෝපා කොමිසමේ අරමුදලින්, ශ්‍රී ලංකාවේ විශ්වවිද්‍යාලවල විවිධ ආබාධවලින් පෙළෙන සිසුන් වෙනුවෙන් ඔවුන්ට මූහුණ දීමට සිදුවන අපහසුතා මග හැරගෙනිමන්, සමාන අවස්ථා සහිතව ඉගෙනුම ලැබීමේ අධාරක පද්ධතියක් සැකසීම වෙනුවෙන් ක්‍රියාත්මක කරන ලද IncEdu ව්‍යාපෘතිය සඳහා මෙම වාර්තාව සකස් කරන ලදී (<http://www.pdn.ac.lk/cbhe-incedu>). මේ වන විට හඳුනාගෙන ඇති ප්‍රධාන වශයෙන් සාක්ෂාත් කර ගත යුතු නිශ්චිත අරමුණු අතර, ශ්‍රී ලංකාවේ හවුල්කාර විශ්වවිද්‍යාලවල දැනුවත්හාවය ඇති කිරීම, කාර්ය මණ්ඩල නිපුණතාවය වර්ධනය කිරීම, විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා හිතකර ඉගෙනුම පරිසරයක් ඇති කිරීම, ප්‍රතිපාදන සලසා දීම, මෙන්ම ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා විෂය මාලාව සහ ප්‍රතිපත්ති නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම සමන්විත වේ.

පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය විසින් තවත් දේශීය හවුල්කරුවන් නිදෙනෙකු සහ යුරෝපීය විශ්වවිද්‍යාල හතරක් සමඟ සහයෝගයෙන් මෙම ව්‍යාපෘතිය මෙහෙයවනු ලබයි. මෙහි දේශීය හවුල්කරුවන් ලෙස රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලය සහ ශ්‍රී ලංකා තාක්ෂණික විශ්වවිද්‍යාලය (SLTC) ද විදේශීය හවුල්කරුවන් ලෙස උපසලා විශ්වවිද්‍යාලය ස්වේච්ඡනය (UU), මැසාරික් විශ්වවිද්‍යාලය (MU), වෙක් ජනරජය, සැගෙබ විශ්වවිද්‍යාලය (ZU) කොළඹීයාව සහ බුසේව් ච්‍රාන්සිල්වේනියා විශ්වවිද්‍යාලය. (UTBv), රුමේනියාව, ආදිය කටයුතු කරයි. යුරෝපීය හවුල්කරුවන්ගේ සහයෝගය ලබාගැනීමේ අරමුණ නම්, ඔවුන්ගේ ප්‍රවීණතාවයන් හරහා මේ සඳහා අවශ්‍ය තාක්ෂණය හාවිත කිරීම සඳහා උපකරණ හඳුන්වා දීම, උපකාරක තාක්ෂණය සහ කාර්යය මණ්ඩලය ප්‍රහුණු කිරීම හරහා ශ්‍රී ලංකාවේ විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති සිසුන් සඳහා මිතුකිලි වූ සම අධ්‍යාපන අවස්ථා ඇති කිරීමයි.

ව්‍යාපෘති කණ්ඩායම, සාමාන්‍ය සිසුන් තම උසස් අධ්‍යාපන කටයුතු කරන ආකාරයෙන්ම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ උසස් අධ්‍යාපනය සාර්ථක කරගැනීම සඳහා ඇති බාධක හඳුනා ගැනීමටත් ඒවා මගහැර යාම සඳහා අවශ්‍ය වන හොඳික, තාක්ෂණික, මෙන්ම මානව අවශ්‍යතාවන් සම්බන්ධයෙන් ඉතාමත් පැහැදිලි අවබෝධයක්න් යුත්ත වේ. මෙම කාර්යයන් ඉටු කිරීමට, මූලික කරුණෙක් ලෙස දැනට ශ්‍රී ලංකාවේ පවතින උසස් අධ්‍යාපනයේ ප්‍රමිත හඳුනා ගැනීම සඳහා පාර්ශවකරුවන් විසින් විශ්වවිද්‍යාලය සිසු සිසුවියන්, විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසු සිසුවියන්, සම වයසේ මිතුරන්, දෙමාපියන් සහ අනධ්‍යයන කාර්යය මණ්ඩලය යොදාගෙනිමින් සම්ක්ෂණයක් සිදුකරන ලදී. ඒ සඳහා ව්‍යාපෘති කණ්ඩායම විසින් දැනට පවතින පහසුකම්, ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා, සම වයසේ මිතුරන් අතර දැනුවත්හාවය, විශ්වවිද්‍යාලය අධ්‍යයන හා අනධ්‍යයන සේවක

සේවකාවන්ගේ දැනුවත්හාවය හඳුනා ගැනීම සඳහා ව්‍යුහාත්මක ප්‍රශ්නාවලියක් සකස් කර ඇත.

මෙම ප්‍රශ්නාවලියේ සමස්ත ප්‍රතිචාරයන්ට අනුව, ඒ ඒ පිරිස්ථි විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ගේ අවශ්‍යතා පිළිබඳ දැනුවත්හාවයන් පහත පරිදි විය. අධ්‍යයන කාර්යය මණ්ඩලය (76%), විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන් (56%) සහ සම වයසේ මිතුරන් (81%) ආදින්ගේ සමස්ත ප්‍රතිචාර අනුපාත සාපේක්ෂව ඉහළ මට්ටමක පැවති අතර දෙමාපියන්ගේ ප්‍රතිචාර අනුපාතය (35%) සහ අනධ්‍යයන (45%) වැනි පහළ අගයක් ගනු ලැබේය.

සමස්ත සෞයා ගැනීම අතර, අධ්‍යයනයේ වැදගත්ම කරුණ නම් මෙම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන්ගේ බහුතරය මානවාජස්තු සහ සමාජ විද්‍යාව යන විෂයන්ට සීමා වී ඇති බවයි. පෙර වෙළදා ඒය හැර අන් අධ්‍යයන කාර්ය මණ්ඩලයේ බහුතර සාමාජිකයින්ට විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන්ට ඉගැන්වීම සඳහා යම් පළපුරුදේක් ඇත. මෙම අධ්‍යයනයේ සෞයා ගත් තවත් එක් සැලකිය යුතු කරුණක් නම්, විද්‍වත්තන්ගෙන් 97% ක්, විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන් වෙත උසස් අධ්‍යාපනයට සමාන ප්‍රමේණයක් ලබා දිය යුතුය යැයි එකග වීමයි.

තවද, 74%ක් විද්‍වත්ත විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන්ට ඉගැන්වීම සඳහා විශේෂ යාන්ත්‍රණයක් භාවිත කර නොමැත. එයට අමතරව, ගාස්ත්‍රාලිකයන්ගෙන් 81% ක් එකග වූයේ මෙම සිපුන්ට පෙළුදුගලිකව දේශන සඳහා සහභාගී වීමට අපහසු වේ නම්, ඔවුන්ට දේශන සඳහා මාර්ගගතව සහභාගී වීමට හැකිය යන්නට ය.

සම්ක්ෂණයට අනුව, බහුතරය පිළිබඳ විද්‍වත්ත අතර 50%ක පිරිසක් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන් සඳහා විශේෂ නවාතැන් පහසුකම් සැපයීමකට අන් සියලු විශේෂාංගයන්ට වඩා වැඩි එකගතාවක් තිබුණි.

මෙම සියලු ප්‍රතිචාරයන් ලබා ගත්තේ සමස්ත ගාස්ත්‍රාලිකයින්ගෙන් 13%කගෙන් පමණි. නියැදියේදී, ඔවුන්ගෙන් 79% ක් තම විෂයයන් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන් සඳහා සුදුසු බවට එකග වූහ. කෙසේ වෙතත් තම විෂයන් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිපුන් සඳහා සුදුසු නොවන බව ප්‍රකාශ කළ, 13% ක් වූ වැඩිම ගාස්ත්‍රාලිකයින් සංඛ්‍යාවක් සිටියේ පේරාදෙණිය විශ්ව විද්‍යාලයේය. නමුත් රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලය, SLTC හා නැගෙනහිර විශ්වවිද්‍යාලය පිළිවෙළින් 2%, 2% සහ 1% අගයන් විය.

මෙම සම්ක්ෂණයෙන් හෙපි වූයේ විශ්වවිද්‍යාලවලට මේ වන තෙක් බඳවාගෙන ඇති විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත එක් සිසුවෙකු සඳහා හැර අන් සිසුන් සියලු දෙනාම විශේෂ බඳවා ගැනීමේ ක්‍රමවේදය හරහා පමණක් විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් කර ගෙන ඇති බවයි.

මෙම සිසුන්ට විශ්වවිද්‍යාල තෝරා ගැනීමේදී 40% ක පමණ ප්‍රතිශතයක් මග පෙන්වීම් ලැබූ අතර එයින් 65% ක්ම ඔවුන්ගේ මනාපයන් අනුව උපාධි පාඨමාලාවක් තෝරාගැනීමට සමත් වි ඇත. සම්ක්ෂණයෙන් හෙපි වූයේ, බහුතර විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ පොදු හා දුර්ලහ ආබාධය නම් අන්ධ/දෑක්‍රාබාධ සහිත බව (43%) සහ මානසික ආබාධිතහාවය (4.3%) බවයි. මෙම සිසුන්ගෙන් 52%ක්ම කියා සිටියේ තම ආබාධිතහාවය අධ්‍යාපනය කෙරෙහි සාණාත්මක බලපෑමක් නොවූ බවය. 39%ක් පමණ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් පමණක් ඔවුන්ගේ අධ්‍යයන ජීවිතය තුළ විශේෂ අවශ්‍යතා සම්පත් ඒකකය ලබා ගත හැකි බව දැන සිටියන. ඔවුන්ගෙන් 84%ක් තම අධ්‍යයන කටයුතු සඳහා ආධාර කිරීමට අවම වශයෙන් එක් තාක්ෂණ ක්‍රමයක් හෝ හාවිත කළහ. විශ්වවිද්‍යාල අධ්‍යාපනය තුළ ප්‍රධානතම බාධකයක් වන සංවලනයේ දුෂ්කරතා සහිත වීම, අති බහුතර විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් තුළ හඳුනාගන්නා ලදී.

විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ දෙමැවිපියන්ගෙන් එකතු කරන ලද දත්තවලට අනුව, ඔවුන්ගේ මාසික ගැන ආදායම රු. 31,000කට වඩා අඩු ය. එයින් 10%කගේම මාසික ආදායම රු. 10,000ටත් වඩා අවමය. දෙමැවිපියන්ගෙන් 22%කගේ පමණ රැකියාව ගොවිතැන වන අතර තවත් 22%ක් රැකියා විරහිත බව වාර්තා විය. තවද, දෙමාපියන් හෙපි කළේ රුපය හෝ විශ්වවිද්‍යාලයන් කිසි දිනෙක ඔවුන්ට සහයෝගය නොදැක්වූ අතර 83%ක් පවුල් තම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවා වෙනුවෙන් ආධාර ක්‍රමවේදයක් බලාපොරොත්තු වන බවයි.

විශ්වවිද්‍යාල/ අධ්‍යාපනික ආයතන වෙත ප්‍රවේශ වීමේ වැදගත්කම සහ දැඩි අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව දෙමාපියන්ගේ අදහස් විමසීමේදී පැහැදිලි වන්නේ, ඔවුන් වඩාත් අවධානය යොමු කර ඇත්තේ, තම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවා, තවට ගොඩනැගිලි ආදියට ඇතුළු වී එවායේ සපයන පහසුකම් සහිතව ජීවත් වීම, නිසි ලෙස නිර්මාණය කර ඇති වැසිකිලි පහසුකම් ලබාගැනීම ආදිය පිළිබඳවයි. කෙසේ වෙතත්, උපාධියෙන් පසු රැකියාවක් ලබගැනීම සම්බන්ධයෙන් ලැබුණු දනාත්මක ප්‍රතිචාරවලට වඩා අවිනිශ්චිත ප්‍රතිචාර ප්‍රමාණය වැඩිය. විශ්වවිද්‍යාල අත්දැකීම තම දරුවාගේ අනාගත ජීවිතයට දනාත්මක ලෙස බලපානු ඇතැයි දෙමාපියන් බහුතරයක් සිතුහ.

විශ්වව්‍යාලය තුළ දී විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අධ්‍යයන කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා යෝජනා වූ අතර, තොරතුරු සන්නිවේදන තාක්ෂණය (ICT) සහ ඉංග්‍රීසි දැනුම ඉහළ තැබීම සඳහා කටයුතු කිරීමටත්, මූල්‍ය ආධාරක අවස්ථා වැඩි දියුණු කිරීමටත්, පශ්චාත් උපාධි හැදැරීම සඳහා අවස්ථා ලබා දීම සහ මග පෙන්වීම, පවතින ඒවා වැඩිදියුණු කිරීම, දේශීය හා ජාත්‍යන්තර ගිවිසුම් මගින් නියම කර ඇති පරිදි සේවා, පහසුකම් සහ ඒවා සංවර්ධනය කර යාවත්කාලීන කිරීමට, සම්මුතින් සකස් වීම ඉතා වැදගත් ය යන්න මූලික අදහසක් විය.

සියලුම විශ්වව්‍යාලයන්හි, 97%ක් තරම ඉතා ඉහළ අගයක සම වයසේ මිතුරන් ප්‍රතිශතයක් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ට තම අධ්‍යයන අයිතින් රැක ගැනීම සඳහා සහයෝගයක් දක්වනු ලබයි. 97% ක පිරිස, ඇවිදීමෙහි අපහසුතා ඇති තම මිතුර මිතුරයන් ගාරීරිකව බලමුළු ගැන්වීමට සහය ලබා දීමට ඉහළ කැමැත්තක් දැක්වේ. 90% ක් ම අධ්‍යයන කටයුතුවලදී ඔවුන් සමග අන්තර් ක්‍රියා කිරීමෙන් සතුවක් ලැබේය. නියැදියේ, පේරාදේශීය විශ්වව්‍යාලයේ සහ SLTCහි සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් පිළිවෙළින් 81% සහ 85% ක් තම පන්තිකාමරය තුළ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරෝක්/මිතුරයක් සිටිනා බව නොදැන සිටියහ.

කෙසේ වෙතත්, රුහුණ (46%) සහ නැගෙනහිර විශ්වව්‍යාලවල සම වයසේ මිතුරන් (44%) පේරාදේශීය විශ්ව ව්‍යාලයට වඩා විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සමග මිතුහිලි ය. පේරාදේශීයේ සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙකුට විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් සමග කාමර බෙදා ගැනීම, සුවපහසුවක් වී නොමැත. තමන්ගේ විශ්වව්‍යාලය තුළ විශේෂ අවශ්‍යතා සම්පත් ඒකකයක් පවතින බව දැන සිටියේ විශ්වව්‍යාල ගිහුයයින්ගෙන් 30% ක් පමණි. විශ්වව්‍යාලයට ඇතුළු වීමට පෙර, ඔවුන්ගෙන් 67% ක් මෙලෙස විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් සමග යම් ආකාරයක සබඳතාවක් පවත්වා ඇත. සමස්තයක් වශයෙන්, නියැදි කාණ්ඩයේ 61% ක ප්‍රතිශතයකගේ අදහසට අනුව ඔවුන්ට දක්නට ලැබේ ඇති සහ මූණ ගැසී ඇති බහුතර විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් අන්ධ/දාශ්‍යාබාධිත (43%) වේ. සම වයසේ මිතුරන්ගේ නියැදියෙන් 69% ක් ම තමන්ට පන්තිකාමරය තුළ ඉගෙනීමේ දී විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් සිටීම කිසි විටෙක අපහසුවක් යැයි නොහැගුණු බව සඳහන් කර ඇත. සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් 84% ක් මෙම ව්‍යාපෘතිය යටතේ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන්ගේ උසස් අධ්‍යාපනය වෙනුවෙන් අවශ්‍ය පහසුකම් සැලසීම පිළිබඳ පූහුණුව ලබා ගැනීමට කැමති වූහ. සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක් විශ්වව්‍යාල කළීකාවාර්යවරුන් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා විශේෂ ඉගැන්වීම් ක්‍රමවේද හාවිත කළ බව නොදැන සිටියහ.

නියැදියේ සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් ප්‍රකාශ කලේ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් සමග තම කාමර බෙදා හදා ගැනීමේ දී තමන්ට අපහසුවක් නොදැනෙන බවයි.

මිතුන්වයන් වර්ධනය කර ගැනීමට අලේක්හා කරන බොහෝ සම වයසේ මිතුරන් මෙම විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත මිතුරන් සමග කතා කර ඔවුන්ට හැකි සැම විටෙකම උදව් කර ඇත. සම වයසේ මිතුරන් බහුතරයකගේ අදහස වී තිබුණේ විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අධ්‍යාපන අපහසුකම් වැඩිදියුණු කළ යුතු අතර, කළීකාවාරයවරුන් ඔවුන් කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් යොමු කළ යුතු සේ ම නිදහස් අධ්‍යාපනය සඳහා සියලු දෙනාගේ සමාන අයිතිවාසිකම්වලට ගරු කිරීම ඉතා වැදගත් බවයි. සම වයසේ මිතුරන්ට අනුව මෙම පිරිස ආබාධිතයින් නොව, විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත නමුත් විවිධ හැකියා සහ කුසලතාවන්ගෙන් යුත් පුද්ගලයින් බවයි.

සමස්තයක් ලෙස අධ්‍යාපන පරිපාලකයින් (උපකුලපති, පීඩායිපතිවරුන්, ආදි සැම තරාතිරමකම පරිපාලන නිලධාරීන්) සහ මූල්‍ය අංශ සහ විධායක මට්ටමේ නිලධාරීන් මෙම සම්ක්ෂණයට යටත් විය.

සැම විශ්වවිද්‍යාලයකම විශ්වවිද්‍යාල බලධාරීන් විසින් වඩාත් පහසුකම් සැලසුයේ අන්ධ/දාශ්‍යාබාධිත (51%) අංශයටය. විශ්වවිද්‍යාල කාර්ය මණ්ඩලයන් අඛණ්ඩව විශේෂ අධ්‍යාපන ප්‍රහුණුවේම ලබා ගැනීමට එකත වීම (68%) විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසු සිසුවියන්ගේ අධ්‍යාපනය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ගෙන යන මෙම ව්‍යාපෘතින් කෙරෙහි දිරිමත් ලකුණක් වූ අතර, එමගින් මෙම සිසු සිසුවියන්ගේ අවශ්‍යතා පිළිබඳ අවබෝධය, ආබාධිත ස්වභාවය සහ විවිධ ප්‍රවේශයන් පිළිබඳ අවබෝධය වැඩි දියුණු කළ හැකිය. මේ වන විට පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය පමණක් පර්යේෂණාත්මක සම්මත්තුණ සහ වැඩමුළු පවත්වා ඇත. කෙසේ වෙතත්, සම්ක්ෂණය තරහා හෙළිදරව් වූ තවත් කරුණක් නම්, මේ වන කුරුන්, විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසු සිසුවියන්ගේ අවශ්‍යතා පිළිබඳව පර්යේෂණ පත්‍රිකාවක් හෝ එමැදික්වා නොමැති බවයි. මේ සම්බන්ධයෙන් දේශීය හා ජාත්‍යන්තර සංවිධාන සමග සහයෝගයෙන් කටයුතු කරනු ලබන එකම ආයතනය පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලය වේ. එසේම, SLTC ආයතනය මෙම සිසුන් උදෙසා විනෝදාත්මක උත්සව පවත්වා ඇත.

මූලික පර්යේෂණ සොයාගැනීම මත පදනම් වූ නිගමන

- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් බහුතරයක් අනෙකුත් විෂයයන්ට වඩා මානව ගාස්තුරු සහ සමාජ විද්‍යා විෂයයන් සඳහා ඇතුළත් වී ඇත. එබැවින් ඔවුන් වෙතත්

විෂයන් සහ අංශ වලට ඇතුළත් කරගැනීමේ හැකියාව පිළිබඳ සොයා බැලීම ඉතාමත් වැදගත් ය.

- නියැදියේ ගාස්ත්‍රාලිකයින් සම්බන්ධ වී ඇත්තේ පිය 14කින් පමණක් වන අතර එයින් පැහැ වෙදා පියය විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ට ඉගැන්වීම කටයුතු සිදු කරනු නොලබයි.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ට උගන්වනු ලබන්නේ ඉතා සුදුසුකම් ලත් ගාස්ත්‍රාලිකයින් කණ්ඩායමක් විසිනි.
- ගාස්ත්‍රාලිකයින් විසින් ඇතැම් කාලයන් හි පන්තිවල දී විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ට උගන්වා ඇත්තේ අඩකටත් වඩා අඩු පිරිසකට ය.
- අධ්‍යායන නියැදියට කිසිවිටෙක වෙනත් පිය වලින් විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් ඇතුළත් කර නොමැත. කෙසේ වෙතත්, අනෙකත් පිය වලද විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා පහසුකම් ඇති බව කාර්ය මණ්ඩල තොරතුරු වලින් හෙළි වේ.
- නියැදිය සඳහා සිසුන් තෝරාගනු ලැබූයේ විශ්වවිද්‍යාලය තුළ විවිධ පියයන්ගෙන් ය. SLTC ආයතනයෙන් හැර අන් සැම ආයතනයකින් ම සම වයසේ සිසුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් පැමිණියේ කළා පිය වලිනි.
- සම වයසේ මිතුරන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් තම පන්තිවල විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සිටින බවට දැනුවත් තැත.
- විශ්වවිද්‍යාල ඇවිදීමට අපහසුතා ඇති සිසුන් සඳහා, හෝතිකව සහයෝගය ලබාදීම සඳහා ඔවුන්ගේ වැඩි කැමැත්තක් තිබුණි.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගෙන් බහුතරය අන්ධ හා දාශ්‍යාබාධිත අය වූ අතර, අනෙක් පිරිස විවිධ ගාරීරික ආබාධ සහිත, ගුවණාබාධිත හා මානසික ආබාධ සහිත පුද්ගලයින් විය. මානසික ආබාධිතයන් ඒ අතර දුර්ලභ විය.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත දරුවන්ගේ දෙම්විපියන්ගෙන් සැලකිය යුතු කොටසක් අඩු ආදායම්ලාභී පවුල්වලින් සහ රැකියා විරහිත අයවලුන් වේ.
- දෙම්විපියන්ගෙන් බහුතරයක් බලාපොරොත්තු වන්නේ විශ්වවිද්‍යාල අත්දැකීම තම දරුවාගේ අනාගත අභිවෘත්‍ය උදෙසා දනාත්මක වනු ඇතැයි කියා ය.
- අන්ධ/දාශ්‍යාබාධිත (51%) අංශය, සියලුම විශ්වවිද්‍යාලවල වැඩිම පහසුකම් ලබා ඇති අංශය විය.
- තෝරාගත් විශ්වවිද්‍යාල තුළ පරිපාලන කාර්ය මණ්ඩලය සඳහා අඛණ්ඩව පවත්වන විශේෂ අධ්‍යාපන වැඩිසටහන් කිහිපයක් පමණක් පැවැත්විණි.

- සියලුම විශ්වවිද්‍යාලවල විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා අවශ්‍ය යටිතල පහසුකම් සංවර්ධනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවය සියලුම පාර්ශවකරුවන් අවධාරණය කළහ.

විශ්වවිද්‍යාලවල අධ්‍යාපනය ලැබීම සඳහා විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අධ්‍යාපනය සහ පහසුකම් වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා පහත කරුණු නිසි ලෙස සලකා බැලීම යෝජනා කරනු ලැබේ.

- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ පැවැත්ම හා අවශ්‍යතා පිළිබඳව සියලුම පාර්ශවකරුවන් දැනුවත් වීමේ වැදගත්කම.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා පවතින පහසුකම් තවදුරටත් වැඩි කිරීම.
- කාර්ය මණ්ඩලයන් සහ සම වයසේ පිරිස් උදෙසා ‘විශේෂ අධ්‍යාපනය’ පිළිබඳ අඛණ්ඩ වෘත්තීය පූහුණු වැඩසටහන් පැවැත්වීම.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත පුද්ගලයන් කෙරෙහි අන් අය තුළ දනාත්මක ආකල්ප වැඩි කිරීම.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අධ්‍යයනය සඳහා විශේෂ නවාකැන් පහසුකම් ද ලබා දිය යුතු අතර විද්‍යාත්මක සම වයසේ පිරිස් සහ දෙමාපියන් විසින් ද පෙන්වා දී ඇති සහ එකග වූ යාන්ත්‍රණයන් ඇගයීම.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අවශ්‍යතා සපුරාලීම සඳහා විෂය නිරදේශයන්ට අනුවර්තනය වීම සඳහා, ගාස්ත්‍රාලිකයින්ට සහ පරිපාලන කාර්ය මණ්ඩලයට, විෂය මාලාව සැලසුම් කිරීමේදී ඉගැන්වීමේ උපකරණ, ඉගැන්වීමේ විශේෂ යාන්ත්‍රණයන් සහ තාක්ෂණය සහ විශේෂ මෙවලම් සඳහා ද්‍රව්‍ය සකස් කර පූහුණු කිරීමට මග පෙන්වීම සහ පූහුණුව අවශ්‍ය වේ. එය නුරු වෘත්තීයේ නව මානයක් ලෙස සඳහා යොදා ගත හැකිය.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත, විශේෂයෙන් ගාරීරික ආබාධ සහිත සිසුන්ගේ සංවලනය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය පහසුකම් වැනි ප්‍රමාණවත් හොතික සම්පත් වැඩි දියුණු කිරීම හා අන්ධ/දායාභාධිත සිසුන් මෙන්ම බිහිරි/ග්‍රව්‍යාභාධිත සිසුන් සඳහා විශේෂ පහසුකම් මෙම විශ්වවිද්‍යාල හතරේම ඇත.
- නවීන තාක්ෂණය සමග ඉදිරියට යමින් මෙය දියුණු කළ යුතුයි.
- මෙම වැඩිදියුණු කිරීම්වලට සියලුම ගොඩනැගිලි, දේශන ගාලා, ප්‍රස්තකාලය, නාන කාමර සහ නේවාසිකාගාර සඳහා හොතිකව ප්‍රවේශ වීමේ හැකියාව ඇතුළත් විය යුතු ය.

- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන්ගේ අධ්‍යායන වැඩසටහන් වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා මත පදනම්ව පෙළපොත්, වැඩපොත්, පැවරුම්, විභාග ඉවා වැනි ඉවා, පරිපූරක කියවීම්, මාර්ගගත පාඨමාලා, මාර්ගගත දත්ත සමුදායන්, ගුවා දායෙ සම්පත් සහ විකල්ප ආකෘති (e-text, බෛල්, විශාල මුදුණ, PDF, ගුවා-Analog වැනි, ගුවා - ඩිජ්ටල්, MP3, බෙසි පොත්, ස්ථරික ගුරික්ස් සහ විස්තරාත්මක වීඩියෝ) සැපයිය යුතුය.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් යොදාගනීමින් ඔවුන් තම විශ්වවිද්‍යාල අත්දැකීම සම්බන්ධයෙන් අසක්වට පත්වීමට හේතු පිරික්සීම.
- විශේෂ අවශ්‍යතා සහිත සිසුන් සඳහා ඔවුන්ගේ අවශ්‍යතා සඳහා සැපයීම, ඉංග්‍රීසි නිපුණතාවය වැඩි දියුණු කිරීම, ඇතුළත් වූ විට නවීන උපකරණ/තාක්ෂණයන් සහ නිසි මග පෙන්වීම ලබා දීම වෙනුවෙන් විශේෂ කාමර සකස් කිරීම. මේ ඉගැන්වීම සඳහා තාක්ෂණික නිපුණතාවන්ගෙන් යුත් විශේෂ ප්‍රජාණුව ලැබූ අධ්‍යායන, අන්තර්ජාල සහ තාක්ෂණික කාර්යය මණ්ඩලයක් සිටීම අවශ්‍ය වේ.